

Ζαχαρένια

Ζαχαρένια, η, ουσ. [θηλ. του επιθ. Ζαχαρένιος], συνήθως συνοδευόμενο από τις κτητ. αντων. μου (σου, του, της κ.λπ). και συνήθως εύχρ. στη φρ. (δε) χαλώ τη Ζαχαρένια μου, (δεν) πικραίνομαι, (δε) στενοχωριέμαι, (δε) χάνω την καλή μου διάθεση, την ευδιαθεσία μου από τις δυσκολίες της ζωής ή από ό,τι κακό μου λένε, (δε) χαλώ την καρδιά μου: «ό,τι και να κάνει, ό,τι και να λέει κανείς σε βάρος μου, εγώ δε χαλώ τη Ζαχαρένια μου». (Λαϊκό τραγούδι: *όξω φτώχεια όξω έννοια, μη χαλάς τη Ζαχαρένια*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας